

[Tinning]

fornuftig diskussion om dette her ikke kan føres med ministeren for offentlige arbejder; det er et forsøg, der er dødsdømt på forhånd.

Så kunne man selvfølgelig forsøge sig med nogle af regeringspartierne. Hr. Helge Sander har faktisk forsøgt at vise lidt selvstændigt initiativ i denne sag, men et menigt medlem af et parti, der er i regering – specielt et nyt menigt medlem – skal jo ikke være alt for selvstændigt.

Tilbage er der vel egentlig kun socialdemokratiet. Nu forestiller jeg mig ikke, at vi i dag kan få en diskussion, som i og for sig flytter på socialdemokratiets synspunkter, som de formuleres herinde – man sender jo ikke sin gruppeformand på talerstolen, for at vedkommende skal skifte mening et kvarter efter – men jeg tror alligevel, at vi kan få en diskussion, som giver os mulighed for, efterhånden som denne aftale bliver realiseret, at få et lidt mere fornuftigt perspektiv ind i det, der foregår.

Jeg synes egentlig, at fru Ritt Bjerregaards korte bemærkning lige før rummede nogle ting, som er gode og fornuftige, nemlig pointeringen af, at det, vi har forsøgt, i det mindste er at lave en plan. Hvis man ikke lavede en plan, ville der ganske rigtig bare ske det, at den udbygning af telenettet, som i forvejen finder sted, stort set ville løbe efter, hvad telefonselskaberne og andre kræfter kunne finde for godt.

Det, som jeg synes er problemet med den plan, vi her taler om, er, at der egentlig ikke, når det kommer til stykket, er så forfærdelig meget plan i det, og at der slet ikke er mulighed for at pille så meget ved den plan. Fru Ritt Bjerregaard har ret i, at vi nu kommer ud til et fordelingspunkt i hver enkelt kommune, men hvad så? Hvad kan kommunen bruge det til? Ikke noget. Kommunalbestyrelsen kan selvfølgelig sætte sig hen og forhandle med telefonselskaberne, men de muligheder, vi ser i forbindelse med en egentlig planmæssig udbygning, er at sikre, at der var en folkelig kraft i de enkelte kommuner, som kunne påvirke beslutningsprocessen. Spørgsmålet er så, hvordan man udvikler den. Gør man det ved først at lave et forlig om hybridnettet og begynde at lægge ned og faktisk allerede nu stort set at have truffet beslutningerne om, hvordan dette skal ligge?

Jeg ved godt, at telefonselskabet forhandler med kommunerne, men jeg ved også,

hvad der sker, hvis kommunerne ønsker en anden netføring ude i den enkelte kommune end telefonselskabet; så kan man i første omgang forhandle, men i det øjeblik man ikke bliver enige, kan kommunen få lov at betale, hvis den ikke vil have nettet til at ligge dér, hvor telefonselskaberne vil have det til at ligge. Det siger i sig selv noget om, at der ikke bliver megen indflydelse for kommunerne og slet ikke nogen indflydelse for den befolkning, som stadig væk ikke har haft noget, der bare ligner en chance for at få et sundt og fornuftigt forhold til den nye informationsteknologi. Folk ved i store træk ikke, hvad de skal bruge det til, og det skyldes simpelt hen, at forudsætningen for at gå ind i en sådan udvikling er at få lov til at lave nogle forsøg med, hvad den nye informationsteknologi kan bruges til, og hvad den ikke kan bruges til, altså hvilke muligheder den giver. Spørgsmål som: kan dette give os mulighed for nedsættelse af den daglige arbejdstid, kan det give vores børn mulighed for en ny måde at gå i skole på, kan det give os mulighed for at bruge bibliotekerne på en anden måde? Der er mange mulige spørgsmål, og jeg mener, den eneste rimelige måde at give svar på er at give mulighed for lokale forsøg med den nye informationsteknologi. Og i den søde frikommunitid, vi lever i, ville det faktisk være noget af det mest oplagte at foretage sig. Jeg mener, man hos indenrigsministeren kunne finde masser af inspiration med hensyn til, hvordan der kan laves lokale forsøg med den nye informationsteknologi. Og det mener jeg naturligvis man burde gøre, før man vedtager en plan, som i store træk fastlægger net- og linjeføringen, og at det er tilfældet, tror jeg egentlig ikke vi kan begynde at diskutere.

Det egentlige spørgsmål er derfor: hvad sker der, hvis vi venter? Vi kender jo socialdemokratiets argument, for det er jo blevet formuleret under adskillige debatter om det her, nemlig at vi har et lille tog, som kører rundt i verden og også herhjemme, og vi må skynde os at komme med, først og fremmest af hensyn til dansk industris konkurrenceevne. Jeg synes, det er vigtigt at pointere, at den almindelige TV-begejstring er noget, ministeren og andre opererer med, men socialdemokratiet støtter vel primært dette af industripolitiske hensyn, og dér synes jeg lige